

נמשכות אל הזוהר הנוצץ של חיי החברה, כשהן מחפשות בעיקר פטרוניים קשישים ועשירים. שיאפשו להן לחיות במחיצתם, ויובילו אותן אל כל מקומות הבילוי של תל-אביב על שבועם. את אהבותיהן הן מחפשות ברומנים מיקריים עם נערי-הזוהר. ועד מהרה, מבלי שירגישו בכך, הן מוצאות את עצמן בפעילות לסבית.

כי נערי-הזוהר מסויימים מסתובבים ב' הברתן הצמודה של לסביות ותקות מתוך השבון קר ופשוט. הם צדים את פרפר-הלילה ללילה אחד או שניים. אחר-כך, במקום לשבור את ליבן של בנות העשרה, הם פשוט מעבירים אותן לידיהן של ה' לסביות. זאת שיטה למנוע פרידות דרמי תיות וסצינות של קנאה.

אווירה

אירוטי

דחוסה

אלים גם אלה שאינן נופלות בידי אדם נערי-הזוהר, עשויות למצוא עצמן

בתוך חוייה לסבית. הן נקלעות לאחת מי-מסיבות החברה הנוצצת שהן כה שואפות להשתייך אליה. לא נערכות שם אורגיות של ממש. אבל האווירה היא אירוטית דחו-סה. הנערה שותה קצת, מתמסרת לחיזוריו ולמשחקי-אהבתו של גבר כלשהו, וכשהיא נמצאת או במצב של אבדן-חושים והתלה-טות יצורים, היא אינה יכולה לסרב כאשר גם לסבית מציעה לה את אהבתה.

זו אינה מלכות מכונת מראש, וגם לא כנופיה מאורגנת. זהו פשוט אורח-חיים המקובל באותה חברה, ומישהי שאינה רוצה להיראות כיוצאת-דופן, חייבת להשתלב בו. אם אין נטייה הלסבית החבויה מתעוררת ואם אינה מוצאת לה ידידה קבועה, היא יכולה למחרת היום למצוא את סיפוקה גם בחברתו של גבר, מבלי שהחוייה הלסבית של ליל אתמול תעיק עליה.

כסף

תמורת

ידידות

שנן בחברה זו עוד כאלה החרדות לשמן ורואגות להסתיר את התעסקותן הלסבית, בעיקר בעזרת רומנים מופגנים עם גברים. ישנה האופנאית המוצאת את בנות-זוגה מקרב חוג עובדותיה; ישנה הרקדנית המפורסמת המחליפה את ידידותיה מבין בנות להקתה; ישנה אשתו הצעירה של איש עסקים עתיר-כספים, שלא איכפת לה ש' בעלה ידע על הרומנים שהיא מנהלת עם גברים, אך חרדה פן יגונב לאוזניו שמן מיחסיה עם נשים; וישנה בעלת החנות ה' ידועה במחילה לחור אחר אלה, המוצאות-חן בעיניה, בשעה שהיא מודדת להן את השמלות בחותלה; וישנה כמובן אותה אשת-שערוניות שאין ליבה פנוי לחיזורים והיא פשוט מציעה כסף לאלה המוכנות להיות ידידותיה, כדי לקצר את התהליך.

אלא שדברים כאלה אי-אפשר להסתיר לאורך זמן. במרוצת הזמן שומעת האחת על השניה. הן נפגשות כולן יחד ואין ביני-הן שום קנאה. לפעמים הולכות כמה מהן לבלות יחד בדיסקוטקים וחזרות, הביתה בחברה יותר גדולה לאחד מבתיהן, שם הן מסיימות את הלילה.

בדרך כלל, כשהבידוד גדולה והערבים ארוכים וכל מה שהן יכולות לעשות יחד אינו ממלא את הזמן, הן משתפות גם גברים במפגשים החברתיים שלהן. בדרך כלל אלה הם אנשי בוימה, יודיים ותיקים והדושים.

המשותף לרובן הוא שאינן לסביות אמין

„טרז ואיזבל": אחד מאבול טרמי הלסביות המציפים לאחרונה את הבד בארץ ובעולם

לא כולן עושות את זה תמורת כסף. ל' כולן אין מעצורים. הן חופשיות, הן טבי-עיות והן הופכות לאט-לאט את המנהג ה' מערבי הזה לחלק מההווי החברתי בישראל. נערת-דיסקוטקים צעירה, שטרם מלאה לה 18 שנה, הוצפה לאחרונה במתנות עליזי-אחת הלסביות הידועות בעיר. אותה צעירה, ספק אם ידעה בכלל מה פירושה של לסי-ביות. היא קיבלה את המתנות מידידתה ה' חדשה, מבלי לשאול הרבה שאלות. הלסבית אפילו לא דרשה ממנה להיות ידידתה ולא ניסתה לפתותה לקיים עימה יחסים. כל מה שהיא רצתה הוא להופיע עימה יחד בסומ-בי — כדי לעורר את קינאתה של בת-זוגה לשעבר, שנשטה אותה.

אצל הלסביות האמיתיות זה הרבה יותר קשה. אצלן זה לא שעשוע אלא צורך חיים. וכשאשתו לשעבר של איש-ציבור עזבה את חברתה הישנה, איתה חיה במשך שנתיים, כיוון שהתאהבה בצעירה אמריקאית ש' הכירה בפאריס, רצתה האחרונה להתאבד, היו סקנדלים וסצינות, ואיומי-רצח.

חלק

מהווי

ישראלי

אצל הלסביות החובכות זה לא כלי-כך ענין של אהבה כענין של משחק נעים, שהן משתפות בו את כל מי שרוצה. אחת מהן אפילו מוכנה, תמורת מאה לירות, לערוך יחד עם חברותיה המתחלפות מדי פעם, סצינות-אהבה בפני פליי-בוי מוזקן.